

«Μια Πέμπτη, μια Σαρακοστή» με την Πολυφωνική Χορωδία Αγ. Βασιλείου Πειραιώς στα «Ευαγγελίστρια 2023»

/ [Ενορίες](#)

Συνεχίστηκε ο κύκλος μουσικών εκδηλώσεων με τον γενικό τίτλο «Μια Πέμπτη, μια Σαρακοστή», που εντάσσεται στο πλαίσιο της σειράς εκδηλώσεων «Ευαγγελίστρια 2023» και διοργανώνεται για 25η χρονιά, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς.

Την Πέμπτη 30 Μαρτίου 2023, πραγματοποιήθηκε εκδήλωση με την Πολυφωνική «Χορωδία Αγίου Βασιλείου Πειραιώς», που απέδωσε Λειτουργικούς Ύμνους και Ύμνους του Τριωδίου.

Την χορωδία, που τον Νοέμβριο συμπλήρωσε 40 χρόνια ζωής και ανιδιοτελούς προσφοράς, διηύθυνε ο κ. **Πρόδρομος Δασιγέννης**, ενώ τους ύμνους προλόγισε ο Θεολόγος, Μουσικολόγος κ. **Ηλίας Λιαμής**.

Μία ακόμη ξεχωριστή εκδήλωση μουσικής και λόγου, που στόχευε με τον δικό της ιδιαίτερο χαρακτήρα, στον γενικότερο στόχο αυτού του κύκλου των εκδηλώσεων, την πνευματική αλλά και αισθητική προετοιμασία, για την Μ. Εβδομάδα, που θεωρείται η κορυφαία στιγμή της Ορθόδοξης λατρείας.

Το πρόγραμμα της εκδήλωσης ήταν κατανεμημένο σε δύο μέρη, περιλαμβάνοντας

Λειτουργικούς Ύμνους και Ύμνους του Τριωδίου. Πίσω από τον ήχο των Ύμνων που παρουσίασε η Χορωδία, κρύβεται μία απίστευτη εξέλιξη της χριστιανικής μουσικής επί δύο χιλιάδες χρόνια.

Η μουσική υπήρξε πάντοτε για την Εκκλησία, αναπόσπαστο κομμάτι της λατρείας. Αυτό δεν ήταν κάτι πρωτότυπο, αφού όλες οι θρησκείες του κόσμου είχαν εντοπίσει την απίστευτη δύναμη της μουσικής να μεταμορφώνει τον ανθρώπινο ψυχισμό και να τον προσαρμόζει σε υψηλά νοήματα και αναβάσεις προς κάτι που ξεπερνάει τον αισθητό κόσμο.

Ειδικά για την χριστιανική πίστη, ξέρουμε ότι ακόμη και από τα πρώτα χρόνια της ύπαρξης της, στα πρώτα βήματα της Εκκλησίας, άρχισε να διαμορφώνεται το τυπικό των τελετών. Όταν η πρώτη Εκκλησία έσπασε το σύνορο του εβραϊκού κόσμου και ανοίχτηκε προς τα μέρη, κυρίως, της ανατολικής Μεσογείου, συνάντησε τον αρχαιοελληνικό πολιτισμό και ήταν μοιραίο, αυτός ο πολιτισμός να επηρεάσει την εξέλιξη της χριστιανικής μουσικής.

Ιδίως μάλιστα οι Πατέρες της Εκκλησίας των πρώτων χρόνων, με κορυφαίους τους Καππαδόκες, ασχολήθηκαν και με το θέμα της λατρείας και αφομοίωσαν πλήρως, αυτό που πίστευαν, υποστήριζαν και εξασκούσαν οι αρχαίοι Έλληνες ως προς τη μουσική, δηλαδή την μονοφωνική μουσική, όπου κάθε στιγμή εκτελείται

ένας φθόγγος.

Παρά την δύναμη της μουσικής, οι αρχαίοι Έλληνες και οι πρώτοι Πατέρες της Εκκλησίας, θεωρούσαν ότι η μουσική πρέπει να είναι υπηρέτης του λόγου και κυρίαρχο στοιχείο στη λατρεία είναι ο λόγος. Η μουσική βοηθάει τον ψυχισμό του ανθρώπου να αφομοιώσει νοήματα, ποτέ όμως να μην κερδίσει ο μουσικός ήχος, αυτόνομος, την ανθρώπινη ψυχή. Ακόμη, η χρήση των μουσικών οργάνων ήταν δευτερεύουσα και σχεδόν διακοσμητική.

Όλα αυτά αφομοιώθηκαν από τους πρώτους χριστιανούς μέχρι και σήμερα, γιατί η λατρεία της Εκκλησίας, δεν ήταν ποτέ μόνο ένα καλλιτεχνικό γεγονός, αλλά κυρίως ένα γεγονός διδασκαλίας και κατήχησης και από τους ύμνους ο άνθρωπος καλείται να καταλάβει τις βασικές αλήθειες της πίστης.

Οι βασικές αυτές αρχές, δηλαδή η μονοφωνία, η κυριαρχία του λόγου και η

διακοσμητική χρήση των μουσικών οργάνων με την, σχεδόν, εξάλειψη τους, κυριάρχησαν στον χριστιανισμό της ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Καθώς ο χριστιανισμός εξαπλώθηκε προς τα δυτικά, συνάντησε λαούς με διαφορετικές μουσικές προτιμήσεις και διαφορετική δυνατότητα αντίληψης του λόγου και πολύ βαθιών νοημάτων.

Οι πρώτοι Επίσκοποι της δυτικής Εκκλησίας, κράτησαν τις αρχές της μουσικής που παρέλαβαν από την ανατολή. Κυρίαρχο είδος της δυτικής μουσικής είναι το γνωστό στην μουσική ιστορία, Γρηγοριανό μέλος. Πρόκειται για την χριστιανική μουσική της δυτικής Ευρώπης, με κεντρικό πρόσωπο τον Πάπα Γρηγόριο, περίπου τον 6^ο αιώνα, όπου ακολούθησε ακριβώς αυτές τις αρχές, δηλαδή μία μελωδία, κυριαρχία του λόγου και έλλειψη μουσικών οργάνων.

Τους επόμενους αιώνες, συντελείται στη δύση για την μουσική, μία επανάσταση και καλλιεργείται ένα νέο είδος που γοήτευσε τους ανθρώπους, περιλαμβάνοντας ταυτόχρονη εκτέλεση διαφορετικών φθόγγων. Κι έτσι, σταδιακά, άνοιξε ο δρόμος προς την πολυφωνία που διαδόθηκε πολύ γρήγορα, αρχικά με την αντίδραση της δυτικής Εκκλησίας, και άρχισε να εκτοπίζει την μονοφωνία, αλλά σταδιακά άρχισε να χάνεται η σημασία του λόγου, η μουσική κυριάρχησε και τα πράγματα αντιστράφηκαν.

Στην ανατολή κρατήσαμε αυτά που παραλάβαμε,, γιατί δεν χάσαμε τον προσανατολισμό μας αφού η λατρεία κυρίως διδάσκει και μετά καλεί σε απόλαυση. Σήμερα, σε έναν κόσμο που ενοποιείται ραγδαία, όλα αρχίζουν και αναμειγνύονται και μπορούμε να έχουμε ορθόδοξους ύμνους, εκφρασμένους με διαφορετικό μουσικό ιδίωμα που τηρεί τον βασικό στόχο, της διάσωσης των λέξεων και της καθαρότητας του λόγου, όπως ακριβώς οι Ύμνοι που παρουσίασε η Χορωδία.

Το μεικτό φωνητικό σύνολο της Χορωδίας του Αγ. Βασιλείου Πειραιώς δημιουργήθηκε τον Νοέμβριο του 1982, από μια μικρή ομάδα τακτικά και συνειδητά εκκλησιαζομένων πιστών. Έκτοτε, η Χορωδία συμμετέχει ανελλιπώς στη Β' Θ. Λειτουργία κάθε Κυριακή (Οκτώβριος-Μάιος), δίδει δύο πανηγυρικές συναυλίες το χρόνο στον Ι. Ναό (Χριστούγεννα-Πάσχα), και συμμετέχει στις εορταστικές εκδηλώσεις της ενορίας, της Ι. Μητροπόλεως Πειραιώς καθώς και διαφόρων συλλόγων και σωματείων.

Παράλληλα με τη λειτουργική της κατάρτιση στην εκτέλεση Ελληνικής και Ρωσικής Ορθόδοξης πολυφωνικής μουσικής, διαθέτει πλούσιο ρεπερτόριο με έργα προκλασικών, κλασικών και Ελλήνων συνθετών ως και παραδοσιακά τραγούδια πολλών χωρών και spirituals.

Η Χορωδία έχει τιμηθεί με πολλά βραβεία και τιμητικές διακρίσεις και από την ίδρυσή της, διευθύνεται από τον Πρόδρομο Δασιγένη.